

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

ALS DIJKEN BREKEN

Toneelspel in drie bedrijven

door

RIEN BUUNK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS DIJKEN BREKEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIEN BUUNK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem van der Baljeu - fabriekseigenaar en groot grondbezitter.

Catharina van der Baljeu - echtgenote van Willem.

Albert van der Baljeu - zoon van Willem en Catharina.

Mary van der Baljeu - dochter van Willem en Catharina.

Maartje Arents - bediende van de familie van der Baljeu.

Frederik van Egmond - butler van de familie.

Frits van Assendelft - notaris.

Jan Bals - huurder van een woning van der Baljeu.

Neeltje Bals - echtgenote van Jan.

DECOR:

Het toneelstuk speelt zich af in de woonkamer van van der Baljeu. Het toneel is uitgerust als een zeer luxe zitkamer. Op het toneel moet links of rechts een bureau staan. Verder moet er links en rechts een deur zijn en aan de achterzijde een open doorgang naar de hal.

EERSTE BEDRIJF

Het eerste bedrijf speelt op vrijdag 30 januari 1953.

Maartje is aan het afstoffen en Frederik kijkt in de krant.

Maartje: Staat er nog nieuws in de krant.

Frederik: Ach, het is de gebruikelijke ellende.

Maartje: Er staat toch ook nog wel goed nieuws is?

Frederik: Als het er al staat dan heb ik het niet kunnen vinden.

Maartje: Klopt het wat ze zeggen....?

Frederik: Dat is afhankelijk van wat ze zeggen.

Maartje: Dat meneer de mensen die zijn woningen aan de zeedijk van hem gehuurd hebben, op straat wil zetten.

Frederik: (*Ontstemd*) Hoe weet jij dat?

Maartje: Ik heb dat ergens gehoord.

Frederik: Het is beter dat je dergelijke dingen niet hoort.

Maartje: Maar klopt het...?

Frederik: Ik weet het niet, ik heb alleen gehoord dat ze achter zijn met het betalen van de huur.

Maartje: Dan zal het wel kloppen, meneer is wat dat betreft keihard en zonder gevoelens.

Frederik: Pas jij nou maar een beetje op met wat je zegt, anders kan het zijn dat meneer nog een keer keihard is en jou ontslaat.

Maartje: Puh, waar wil hij iemand vandaan halen die het werk net zo goed doet als ik.

Frederik: Pas nou maar op.

Maartje: Eh.....

Frederik: Ja, wat wil je vragen?

Maartje: Klopt het dat mejuffrouw van der Baljeu gaat trouwen met die Franse vrijer van haar?

Frederik: Ja, tenminste voor zover ik weet. Het is de bedoeling dat ze in mei of juni gaan trouwen.

Maartje: (*Zwijmelend*) Oh..., wat romantisch.

Frederik: Ik weet niet of er zoveel romantiek bij aanwezig is.

Maartje: (*Ontgoocheld*) Je bedoelt dat het een zakelijk huwelijk is?

Frederik: In die kringen zijn er altijd zakelijke belangen mee gemoeid.

Maartje: Maar houdt ze dan niet van hem...?

Frederik: Dan denk ik wel, voor zover ik heb begrepen is mejuffrouw nogal gecharmeerd van die Franse meneer.

Maartje: Ja, wat wil je. De Fransen hebben de liefde uitgevonden. In Frankrijk kan alles, het maakt niet uit wie je bent of wat je afkomst is. Als je verliefd bent op elkaar mag alles.

Frederik: Jammer dat je in Nederland woont en niet in Frankrijk.

Maartje: (*Verwonderd*) Hoe bedoel je...?

Frederik: Dacht je dat ik gek was.

Maartje: Wat bedoel je nou?

Frederik: Dat meneer Albert nog al van jou gecharmeerd is.

Maartje: (*Geschrokken*) Hoe kom je daar nou in vredesnaam bij...?

Frederik: Ik heb mijn ogen niet in mijn zak, iedere gelegenheid neemt hij te baad om met jou alleen te zijn.

Maartje: Maar.....

Frederik: Luister Maartje, mijn maakt het niets uit. Maar ik denk dat meneer en mevrouw er niet blij mee zijn. Ik denk dat je, als jij je betrekking hier wilt houden, je beter niet meer met meneer kunt bemoeien.

Maartje: Maar er is niets tussen meneer en mij.

Frederik: Mij maakt je niets wijs. Luister Maartje als het mij is opgevallen dan zal het meneer zeker niet ontgaan zijn en je weet hoe meneer is.

Maartje: Maar ik kan er toch niets aan doen dat Albert altijd zo aardig is tegen mij.

Frederik: Nee, maar je kunt hem wel vertellen dat er geen mogelijkheid is dat het tussen jullie wat kan worden en dat hij je met rust moet laten.

Maartje: Jij hebt makkelijk praten....., hij is tenslotte wel de zoon van meneer. En zo makkelijk kun je hem dan niet iets weigeren.

Frederik: Je moet zelf weten wat je doet, ik heb je gewaarschuwd. Zo, ik ga even kijken of de staljongens het werk af hebben. (*Af*)

Maartje: (*Kijkt Frederik peinzend na*) Ja, jij hebt makkelijk praten. (*Catharina komt binnen*)

Catharina

Catharina: Wie heeft er makkelijk praten?

Maartje: (*Schrikt*) Eh..., Frederik mevrouw.

Catharina: Waar ging het over?

Maartje: Iets wat in de krant stond.

Catharina: Ik zou graag koffie willen drinken.

Maartje: Goed mevrouw, ik zal ze meteen gaan halen. (*Af*)

Catharina: (*Pakt de krant en op dat zelfde moment komt Albert binnen*) Goedemorgen Albert.

Albert

Albert: Goedemorgen moeder. Staat er nog nieuws in de krant.

Catharina: Ik zou het niet weten, daarvoor moet ik hem eerst lezen.

Albert: Maakt ook niet uit wat er in staat, het meeste is toch slecht nieuws. Waar is de rest van de familie?

Catharina: Vader is naar de fabriek en Mary ligt nog in bed.

Albert: (*Verwonderd*) Mary nog in bed...?

Catharina: Ja, de lange reis naar Frankrijk heeft haar meer vermoeid dan ze gedacht had.

Albert: (*Laatdunkend*) Oh ja, haar reis naar Frankrijk. En hoe was het met haar vrijer...?

Catharina: (*Vermanend*) Albert...., praat niet zo ongegeneerd. Francois is een prima partij voor Mary.

Albert: Ja...., dat ze een landgoed hebben dat bijna failliet is en naast dat landgoed van ons ligt is puur toevallig.

Catharina: Hoe kun je nou zoiets zeggen. Mary is verliefd op Francois en hij op haar.

Albert: Het zal wel.

Catharina: Het zou beter zijn dat jij een beetje op je zelf zou letten.

Albert: Oh.., hoe dat zo?

Catharina: Dacht je nou werkelijk dat vader en in niet in de gaten hadden dat je achter het personeel aan zit.

Albert: (*Vermoeid*) He, wat vervelend, heeft Frederik toch verteld dat ik gek op hem ben.

Catharina: Je weet best dat ik Frederik niet bedoel.

Albert: Noem haar dan gewoon bij haar naam.

Catharina: Maartje is geen partij voor jou..., en dat weet jij zelf ook wel.

Albert: En waarom zou Maartje geen partij voor mij kunnen zijn?

Catharina: Omdat ze personeel is. Ze komt uit een heel ander milieu.

Albert: Het kan zijn dat ik het verkeerd begrepen heb maar..., ik dacht dat je net iets zei over Mary en Francois... iets dat met het woord liefde te maken had.

Catharina: Dat is iets heel anders. Francois komt uit het zelfde milieu als wij. Hij weet hoe hij zich behoort te gedragen..., iets wat ik van jou niet kan zeggen.

Albert: En hoe moet ik mij dan gedragen volgens jou.

Catharina: In ieder geval niet zo als je nu doet. Maartje is geen partij voor jou..., je mag haar niet het hoofd op hol brengen. Gelukkig is het geen dom meisje en weet ze zelf ook wel dat zoiets niet kan.

Albert: En als ik haar nu eens het hoofd wel op hol breng....?

Catharina: Dan zullen je vader en ik niets anders kunnen doen dan haar te ontslaan.

Albert: (*Uitroepend*) Wat, haar ontslaan.... Alleen omdat ik haar leuk vind.

Catharina: Ja, anders zien wij geen mogelijkheid om hier een eind aan te maken.

Mary

Mary: Goedemorgen.

Catharina: Goedemorgen Mary.

Mary: *(Kust haar moeder)* Wat heb ik geslapen zeg. *(Kijkt naar Albert en ziet dat er iets is)* Goedemorgen Albert..., is er iets?

Albert: Laten we het er maar niet meer over hebben.

Mary: Laat me raden..., het gaat over een vrouw...

Albert: Bemoei je er alsjeblieft niet mee, wil je.

Maartje

Maartje: *(Op met de koffie)* Goedemorgen mejuffrouw, goedemorgen meneer.

Mary: Ik wil graag koffie met extra veel room.

Albert: Excuses voor mijn zusje Maartje. Laat ik jou eerst ook een goedemorgen wensen.

Maartje: Wenst meneer ook koffie?

Albert: Van jou..., altijd. *(Maartje bloost)*

Maartje: Ik zal er even twee kopjes bijhalen. *(Af)*

Mary: Wat doe je toch altijd familiair tegen dat personeel.

Albert: Dat noemen ze fatsoen.

Mary: *(Puh)* Net of dat personeel weet wat fatsoen is. Ze zijn er om te werken..., en veel anders kunnen ze ook niet. Laat staan dat ze wat geleerd hebben en dat ze weten wat fatsoen is.

Albert: Of ze veel geleerd heeft weet ik niet..., maar ik denk dat ze meer weet van fatsoen dan jij.

Mary: Mam..., zeg jij nou ook eens iets.

Catharina: Ach Mary, je broer is nou eenmaal niet anders. Je kunt het best er niet te veel aandacht aan besteden.

Albert: Je hoort het Mary. Vooral geen aandacht aan besteden, net doen of ik gek ben.

Mary: Nou, dat is in jouw geval niet zo moeilijk.

Maartje

Maartje: *(Op met twee kopjes)* Zal ik dan maar ingieten mevrouw?

Mary: Ja natuurlijk stom wicht. Wat wilde je dan, dat we zelf koffie zouden ingieten.

Catharina: Rustig Mary. Giet maar in Maartje. *(Maartje knikt en giet de koffie in en gaat weer af)*

Albert: Ik mag dan misschien wel niet voor vol aangezien worden, maar als ik moet gaan reageren zoals Mary doet om voor vol aangezien te worden dan zeg ik: bedankt..., maar dat nooit. *(Staat op en gaat af)*

Mary: Heeft hij weer een van zijn buien?

Catharina: Ach, niet op letten. Maar ik denk dat je wel iets anders

met het personeel moet omgaan. Je reageerde niet op de juiste manier.

Mary: Hoezo..? Ze zijn toch hier om te werken en niet om stomme vragen te stellen.

Catharina: In dit geval was haar vraag puur uit beleefdheid bedoeld. Je zult het nog wel merken zodra jij je eigen huishouden moet bestieren. Je zult dan vanzelf leren hoe je met je personeel moet omgaan als je wilt dat ze het huishouden op de juiste manier afhandelen.

Mary: Ik dacht dat je Frederik daarvoor had.

Catharina: Tot op zekere hoogte hebben we dat ook. Maar Frederik kan alleen de dagelijkse beslissingen nemen en uitvoeren. Dingen die een langere termijn bestrijken zal ik altijd zelf moeten nemen, daarvoor heeft het personeel te weinig inzicht.

Mary: En toch denk ik dat ik het anders ga doen.

Catharina: (*Glimlachend*) Dat moet je maar met Francois bespreken. Het kan zijn dat het in Frankrijk anders gaat dan hier in Nederland. Maar ik denk dat wat voor Nederland geldt, ook voor Frankrijk van toepassing is.

Mary: Is vader niet in huis?

Catharina: Nee, hij is naar de fabriek, er was het een of ander aan de hand.

Mary: Ik wil hem straks iets vragen.

Catharina: Oh ja...?

Mary: (*Enthousiast*) Ja, ik wil hem vragen om het landgoed aan mij te geven als huwelijksgeschenk.

Catharina: Toe maar. En waarom als ik vragen mag.

Mary: Het landgoed ligt tegen het landgoed van Francois, als we ze samenvoegen hebben we zoveel oppervlak dat het het grootste wijn producerende landgoed van Frankrijk is. Nou ja, misschien niet het grootste, maar wel een van de grootsten.

Catharina: (*Kijkt haar aan*) Jullie zijn nogal wat van plan. Hebben jullie nog meer besproken?

Mary: Ach de gewone dingen. Maar wat vindt jij er van als ik vader vraag naar dat landgoed.

Catharina: Ik heb er geen probleem mee. Maar zoals je al zei: vraag het maar aan je vader.

Mary: Ik bedoel: vader geeft niet zo veel om het landgoed en Albert al helemaal niet.

Catharina: Als jullie een goed onderbouwd plan hebben denk ik niet dat vader er veel op tegen zal hebben.... Albert is echter een ander geval. Officieel heeft hij recht op de helft van het landgoed, dat is

door de notaris toentertijd zo beschreven.

Mary: *(Verwend geërgerd reagerend)* Maar Albert interesseert het niets, toen hij vorig jaar op het landgoed was heeft hij alleen de omgeving verkend en verder niets gedaan.

Catharina: *(Zucht)* Ik weet het..., je vader was ook niet echt blij toen hij hoorde wat Albert de hele tijd had gedaan. Hij had verwacht dat Albert zou terugkomen met een aantal voorstellen voor het landgoed.... Het enige wat hij wist te vertellen was dat het een mooi land was en dat het een aangenaam klimaat had om van de wijn te genieten.

Mary: Kijk dat bedoel ik, het interesseert hem niets..... Er is trouwens niets wat hem interesseert. Alleen die Maartje..., daar heeft hij wel interesse in.

Catharina: Laat dat onderwerp nou maar rusten, dat zullen vader en ik wel oplossen.

Frederik

Frederik: Goedemorgen mevrouw, goedemorgen mejuffrouw.

Catharina: Goedemorgen Frederik. Zijn er nog bijzonderheden?

Frederik: Nee mevrouw. Ik was even wezen kijken of de staljongens alles in gereedheid hadden gebracht.

Catharina: En....?

Frederik: Voor zover ik het begreep is alles gereed om met de automobiel te gaan rijden.

Mary: Oh leuk, kunnen we met de automobiel gaan rijden.

Frederik: Het is natuurlijk wel van belang dat de bestuurder weet hoe hij de automobiel moet besturen.

Mary: *(Nukkig)* Ja, dat weet ik ook wel stommeling.... *(Fredrik kijkt enigszins geërgerd)* Maar hoe moeilijk kan het zijn om zo'n ding te besturen.

Catharina: Het is moeilijker dan het lijkt. Vader heeft iemand ingehuurd om hem te leren om te gaan met zo'n automobiel. Het gaat tenslotte enorm hard en dan is het van groot belang dat je weet hoe je zo'n automobiel onder controle kunt houden.

Mary: Papa heeft ook de fabriek onder controle, dus zal het voor hem ook geen probleem zijn om dat rijden onder de knie te krijgen.

Catharina: Ik denk dat je gelijk hebt, maar laten we maar even afwachten. We zien van zelf of vader het wel of niet zal lukken. *(Bij dat laatste komt Willem binnen)*

Willem

Willem: Wat zal mij wel lukken?

Mary: Goedemorgen vader. We hadden het er over of jij zo'n automobiel kunt besturen.

Willem: Ach, hoe moeilijk kan het zijn. Als ik zie dat er allerlei arbeiders zijn die een vrachtwagen kunnen besturen, dan moet het mij lukken om zo'n automobiel te besturen.

Mary: (*Tegen Catharina*) Wat zei ik je moeder.

Catharina: Zoals ik al zei: we zullen wel zien.

Mary: Vader.....

Willem: Ja, is er iets?

Mary: Ja, Francois en ik hebben het over onze toekomst gehad.

Willem: (*Knikt*) Ja, en....

Mary: Ik zou willen vragen of ik het landgoed in Frankrijk mag hebben...?

Willem: Waarom wil jij dat landgoed hebben?

Mary: Omdat ons landgoed naast dat van Francois ligt, en als we ze samenvoegen hebben we het grootste landgoed, nou ja, een van de grootste landgoederen van Frankrijk en kunnen we zoveel wijn verbouwen als we zelf willen.

Willem: (*Knipoog naar Catharina*) Zozo, jullie willen dus een van de grootste landgoederen van Frankrijk gaan besturen en er wijn op gaan verbouwen.

Mary: (*Gretig*) Mag het vader....? Zeg alsjeblieft ja....

Willem: Laat ik het zo zeggen: ik ben er niet meteen op tegen maar het is beter dat ik dit eerst met Francois bespreek. Daarna zien we wel verder.

Mary: (*Een beetje teleurgesteld*) Maar wat wil je er anders mee doen....? Albert geeft niets om dat landgoed.

Willem: Luister Mary, zodra Francois hier is zal het met hem bespreken. En nu houden we er over op.

Maartje

Maartje: Goedemorgen meneer. Wenst u koffie?

Mary: (*Geërgerd drukt ze Maartje aan de kant om het toneel af te gaan*) Ga toch aan de kant stom mens. (*Af*)

Maartje: (*Mary achterna*) Mijn excuses indien ik iets verkeerd heb gedaan of gezegd.

Catharina: Laat maar Maartje, Mary is nog vermoeid van de lange en zware reis uit Frankrijk en daardoor een beetje uit haar gewone doen.

Maartje: Goed mevrouw, ik zal er rekening mee houden.

Willem: (*Bevelend*) Maartje, ik wil inderdaad wel koffie.

Maartje: Goed meneer. (*Af*)

Catharina: (*Kijkt Willem aan*) Vergis is mij of is er iets...?

Willem: (*Zucht*) Helaas heb je zoals altijd weer gelijk.

Catharina: Wat is er dan?

Willem: Laten we even wachten tot Maartje de koffie heeft gebracht, daarna zal ik het je vertellen.

Catharina: (*Geschrokken*) Er is toch niets met de fabriek...?

Willem: (*Glimlachend*) Nee, wees gerust. De fabriek draait als nooit te voren.

Catharina: Gelukkig.

Maartje

Maartje: (*Op met dienblad en koffiekkan. Giet Willem koffie in*) Alstublieft meneer.

Willem: Dank je. Zou je nu ons alleen willen laten.

Maartje: Goed meneer. (*Wil afgaan*)

Willem: Ik wil de eerste tijd niet worden lastig gevallen.

Maartje: Goed meneer ik zal het Frederik meedelen. Heeft u verder nog wensen? (*Willem schudt het hoofd. Af*)

Catharina: Wat is er aan de hand?

Willem: Ik heb vanmorgen een gesprek gehad met van Assendelft.

Catharina: Onze notaris?

Willem: Ja.

Catharina: En waarom?

Willem: Ik wil ons testament laten veranderen.

Catharina: Oh...?

Willem: Ja, ik ben van mening dat het niet de goede kant op gaat met Albert. Er komt een moment dat Mary en hij alles van ons zullen erven. Maar zoals hij zich nu gedraagt, is dat iets wat mij niet veel vertrouwen geeft voor de toekomst. Ik wil er zeker van zijn dat na mijn dood de fabriek blijft bestaan en wordt uitgebreid. Als Albert hem moet overnemen ben ik bang dat er binnen de kortste keren faillissement kan worden aangevraagd.

Catharina: (*Enigszins ongerust*) Wil je hem helemaal gaan onterven...?

Willem: Nee, hij krijgt een maandelijkse toelage en kan daarmee doen wat hij wil..., maar verder wil ik niet dat hij zich ergens mee kan bemoeien.

Catharina: Maar..., ik denk niet dat Mary geschikt is om de fabriek over te nemen..

Willem: (*Lachend*) Mary..., nee. Natuurlijk niet.

Catharina: Maar..., wie...

Willem: Francois. Ik zat aan Francois te denken.

Catharina: Francois? Maar kan die dat dan...?

Willem: Die Francois heeft meer in zijn mars dan je zo op het eerste gezicht zou denken. Maar ik heb voor alle zekerheid de notaris informatie laten inwinnen over Francois en zijn familie.

Catharina: Heb je dat gedaan...? En weet Francois dat...?

Willem: Nee..., natuurlijk weet Francois dat niet. Maar ik wilde zekerheid hebben voordat ik het testament laat wijzigen. Ik wil er zeker van zijn dat uiteindelijk zou blijken dat ik mij toch niet in die Francois heb vergist.

Catharina: En wat is de notaris te weten gekomen..?

Willem: Dat Francois het landgoed van zijn ouders gered heeft van de ondergang. Die vader van hem is helaas al net zo'n flierefluiter als Albert. Als Francois niet had ingegrepen had hij het hele landgoed er doorgedraaid.

Catharina: Oh, dat had ik niet achter hem gezocht. Hij lijkt zo'n nette man.

Willem: Laten we het daar verder maar niet over hebben.

Catharina: Hoe bedoel je dat...?

Willem: Het schijnt dat meneer nog wel eens naar Parijs wil gaan om de bloemetjes buiten te zetten. En ik denk dat ik dat niet nader hoeft te lichten.

Catharina: *(Knikkend)* Jaja, maar....., waarom heb je dat straks niet tegen Mary gezegd?

Willem: Omdat zoiets tussen mannen moet worden besproken en besloten.

Catharina: Ik denk dat Mary wel blij was geweest als je haar dit verteld had.

Willem: Kan wel zo zijn, maar ik moet eerst met Francois overleggen en een aantal afspraken maken.

Catharina: Waarover als ik vragen mag?

Willem: Allerlei zakelijke dingen. Zodra dat geregeld is zal ik het Mary wel vertellen.

Catharina: *(Afwachtend)* Maar....., er is nog meer.

Willem: Ja...., zoals ik al zei: het gaat niet de goede kant op met Albert..... Je weet waarschijnlijk ook wel dat hij achter Maartje aan zit.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto